

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 22T/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616010036
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Kováčsová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2017:6616010036.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.11.2017 samosudkyňou JUDr. Tatianou Kováčsovou takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná: T. V., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom G. XX, t.č.
H. XX/XX/XX R. XX, Gosting, G.,

s a u z n á v a z a v i n n ú , ž e

- ako matka syna J. S., nar. XX.XX.XXXX v zmysle § 62 ods. 3 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov je povinná plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, túto povinnosť riadne, pravidelne a v plnej výške neplnila v obci G. a inde a za obdobie od 12.04.2012 do 31.08.2015 mesačne vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca predom J. S., pričom za uvedené obdobie na výživnom dlhuje celkovú sumu X.XXX,XX Eur a počas obdobia neplatenia výživného sa zdržiavala na území G. ako zamestnankyňa Z. sociálnozdravotníckej opatrovateľskej služby

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchala závažnejším spôsobom konania,

č í m s p á c h a l a

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207odsek 1, odsek 3 písm. b) Tr. zák.

r o z h o d o l :

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenej výkon trestu _____ p o d m i e n e
č n e o d k l a d á a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

O d ô v o d n e n i e :

Podanou obžalobou žiadal prokurátor Okresnej prokuratúry v Lučenci uznať za vinnú obžalovanú T. V. z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že ako matka syna J. S., nar. XX.XX.XXXX, hoci bola právoplatným rozsudkom C. súdu v Lučenci č. k. 5P/54/2012 zo dňa 07.09.2012 zaviazaná k plateniu výživného mesačne sumou 200,- Eur počnúc dňom 12.04.2012 vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca predom k rukám J. S., pričom zročné výživné za obdobie od 12.04.2012 do 07.09.2012 v sume 891,13 Eur bola obvinená povinná zaplatiť v mesačných splátkach po 50,- Eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody mesačných splátok neuhradením ktorejkoľvek mesačnej splátky, takto uloženú povinnosť riadne, pravidelne a v plnej výške neplnila v obci Rátka a inde a za obdobie od 12.04.2012 do 31.08.2015 J. S. na výživnom dlhuje celkovú sumu 8.045,89 Eur, pričom počas obdobia neplatenia výživného sa zdržiavala na území G. a ako zamestnankyňa Zväzu sociálno-zdravotníckej opatrovateľskej služby mala pravidelný mesačný príjem umožňujúci jej plnenie vyživovacej povinnosti.

Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom dňa 20.09.2016 (č. I. 396 - 398) s tým, že na základe odvolania obžalovanej konal Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý rozhodol uznesením 3To/45/2017 dňa 10.05.2017 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Krajský súd zdôraznil, že je povinnosťou posudzovať otázku rozsahu vyživovacej povinnosti páchatel'a samostatne ako predbežnú otázku v zmysle § 7 ods. 1 Tr. por. Pri tomto posudzovaní pritom nie je viazaný súdnym rozhodovaním, ktorým bola v občianskom súdnom konaní určená konkrétna výška vyživovacej povinnosti (výživného), k tomuto rozhodnutiu ale prihliada a vyhodnocuje ho ako iné dôkazy v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. Okrem toho je vo veci činný súd povinný rešpektovať všetky zákonné hľadiská rozhodujúce pre výšku výživného a posudzuje pritom aj mieru zavinenia páchatel'a. Súdu pritom nebráni nič v tom, že môže aj v rámci trestného konania určiť odlišnú výšku výživného, než bola určená súdnym rozhodnutím v občiansko súdnom konaní. Takáto povinnosť teda môže byť aj nižšia, než bola určená súdnym rozhodovaním v tomto konaní, nemôže byť však vyššia. Zistenie výšky dlžného výživného je dôležité z hľadiska závažnosti činu je nutné z hľadiska poučenia obžalovanej o možnosti účinnej ľútosti v zmysle § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Predovšetkým okresný súd pochybil v tom smere, pokiaľ takú výzvu obžalovanej nedoručil s poučením o možnom postupe súdu v prípade účinnej ľútosti v zmysle ust. § 285 pís. f) Tr. por. Žiadnym dôkazom nebolo rozptýlené tvrdenie obžalovanej, že jej rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5P/54/2012 zo dňa 07.09.2012 vôbec nebol doručený a teda ani nevedela, že si má plniť vyživovaciu voči synovi a v akej výške. Bude preto potrebné v ďalšom pripojiť spis Okresného súdu Lučenec vyššie uvedenej spisovej značky a z jeho obsahu zisťovať, či obžalovaná vôbec vedela o tom, že má platiť výživné navrhovateľovi J. S. mesačne sumou 200,- Eur, počnúc dňom 12.04.2012. Z obsahu jej odvolania pritom vyplýva, že opakovane žiadala oznámenie IBAN bankového účtu J. S. zrejme za účelom plnenia vyživovacej povinnosti. Záverom Krajský súd zvýraznil, že predpokladom trestnej zodpovednosti obžalovanej za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. je zistenie, či ako matka J. S. bola v dobe, o ktorú ide, schopná plniť si vyživovaciu povinnosť nielen z hľadiska svojej solventnosti, ale i s prihliadnutím na zdravotný stav obžalovanej.

Na hlavnom pojednávaní dňa 14.11.2017 súd konal v neprítomnosti obžalovanej, pretože predvolanie jej bolo riadne doručené (doručenka č. I. 465 vľavo), svoju neúčast' nijako neospravedlnila, navyše jej súd doručil výzvu (č. I. 468), aby doručila potvrdenie ohľadne jej zdravotného stavu, ktorý by jej výslovne bránil v účasti na hlavnom pojednávaní. Na výzvu obžalovaná reagovala písomne, (č. I. 469) s tým, že potvrdenie o zdravotnom stave zašle súdu dodatočne, čo však neučinila, ani svoju neúčast' na hlavnom pojednávaní neospravedlnila.

Následne samosudkyňa podľa § 258 ods. 4 Tr. por. čítala výpoveď obvinenej z prípravného konania (č. I. 161 - 175).

Poškodený J. S. pred súdom uviedol, že matka (obžalovaná) mu výživné vôbec neplatí, tiež obdobie uvedené v obžalobe od 12.04.2012 do 31.08.2015 doposiaľ neuhradila, a to ani časť.

Súd sa následne oboznámil s listinnými dôkazmi podľa § 269 Tr. por. a to s rodným listom J. S. č. I. 242, rozsudkom č. I. 243 - 247, obsahom civilného spisového materiálu 5 P 54/2012 z č. I. 62 - 65, uznesením č. I. 58, odpisom registra trestov č. I. 323 - 328, správou od obce Rátka č. I. 330, prekladom listín č. I. 360 - 365, prekladom listín v slovenskom jazyku č. I. 447 - 452 (zmluvou o vykonaní práce).

Podľa pokynov Krajského súdu v Banskej Bystrici súd oboznámil s obsahom spisového materiálu tunajšieho súdu sp. zn. 5P/54/2012 (pripojený spisový materiál), konkrétne s uznesením na č. I. 58 z ktorého vyplýva, že obžalovanej bol vo veci o určenie výživného na plnoleté dieťa ustanovený opatrovník - zamestnankyňa Okresného súdu Zvolen, nakoľko sa obžalovaná v mieste trvalého bydliska nezdržovala a jej pobyt súdu nebol známy. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec (č. I. 62 - 65) bola obžalovaná ako matka zviazaná k povinnosti prispievať na výživu syna (poškodeného) mesačne sumou 200,- Eur počnúc dňom 12.04.2012, pričom takto určené výživné bola povinná zasielať k rukám syna vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca predom. Uvedený rozsudok prevzala za matku - obžalovanú ustanovená opatrovníčka (doručenka č. I. 65). Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaná v čase rozhodovania o výživnom, o tomto civilnom konaní nevedela, keďže sa zdržiavala na neznámom mieste a bola riadne zastúpená ustanoveným opatrovníkom. Ďalej bolo oboznámené s listinnými dôkazmi (č. I. 220 - 225 a č. I. 360 - 365), z ktorých bolo zistené (preklad č. I. 447 - 452), že T. S. (zamestnanec) vstúpila do pracovného pomeru dňa 01.08.2014 ako ošetrovateľka v domácom prostredí a zamestnala sa ako pomocníčka v domácnosti, pričom pracovný pomer bol ku dňu 31.07.2015 vypovedaný s dodržaním zákonnej výpovednej lehoty do dňa 15.09.2015. Z potvrdenia zápisu o hľadaní práce (č. I. 449) bolo zistené, že T. Chmelová bola evidovaná ako „hľadajúca si prácu“ od XX.XX.XXX do 15.06.2012, od 19.06.2012 do 28.11.2012, od 23.09.2015 do 25.04.2016.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona § 2 písm. c) Zákona č. 601/2003 Z.z.. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 372/2004 Z.z.

Napriek tomu, že sa obžalovaná na hlavné pojednávanie nedostavila, súd vykonal dokazovanie v uvedenom rozsahu, s tým, že bolo preukázané, že v civilnom konaní o určenie vyživovacej povinnosti obžalovaná bola zastúpená opatrovníčkou, teda nemusela mať vedomosť o tom, že bola súdom zviazaná na platenie výživného na plnoleté dieťa. Čo sa týka zamestnaneckého pomeru obžalovanej od 01.08.2014 do 15.09.2015, z preložených dokladov je nepreskúmateľné aký mala príjem, akurát, že bola následne zaevidovaná ako hľadajúca si prácu (č. I. 449). Na základe uvedeného je preto podľa názoru súdu potrebné v prejednávanej veci aplikovať citovaný § 62 ods. 3 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého je každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu, teda vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa. Súd ustálil výšku dlhovaného výživného obžalovanou za obdobie od 12.04.2012 do 31.8.2015 nasledovne: od 12.04.2012 do 12.06.2012 - 26 Eur x 3 = 78 Eur; od 01.07.2012 do 30.06.2013 - 26,65 Eur x 12 = 319,80 Eur; od 01.07.2013 do 30.06.2014 - 27,13 Eur x 12 = 325,56 Eur; od 01.07.2014 do 30.06.2015 - 27,13 Eur x 12 = 325,56 Eur; od 01.07.2015 do 31.08.2015 - 27,13 Eur x 3 = 81,39 Eur, spolu 1.130,31 Eur.

Na základe výpočtu dlhovaného výživného súd obžalovanej ustálil výšku ročného výživného za žalované obdobie od 12.04.2012 do 31.08.2015 a v tejto súvislosti súd upravil skutok svojho rozhodnutia, pričom obžalovaná svojím konaním naplnila znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., za čo jej bol uložený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenej výkon trestu podmienčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky, čo je podľa názoru súdu spravodlivé aj s poukazom na osobu obžalovanej, nakoľko v minulosti trestne stíhaná nebola (odpis registra trestov č. I. 474).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tohto svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

Osobitné poučenie:

Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 zaniká, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.